

IJA # 1248

Manuscript Materials Found Within Section of Jeremiah

בראשיות אשרי בת בא לעוז דרזל כ"ע לקח בת
 כי אמרו דהקורה מענא ומעלמא יען
 החמא ועיבא וחדזל דכל גדול מעחברו יצרו
 גדול מענא והקח הוא מעסובן לחמא יוקר ופרשו
 התפרעים דאם הקח יושב באוהל על קניה תמיד
 וא"ל יוכיח כי אם קורא ועונה זה הקח נעטר
 מהחמא אך אם יעק"ם יפה קח עם דא ייעסוק
 במעמא ומתן אז יבחר מקורה בו ועסובן יוקר
 לחמא ולכן מדעתה לקח לבת עיועבת תמיד
 פנימה ולכן התורה פתחה בראשית שהוא כירוף
 אשרי בת דל עתורה הצריכה שיהיה קח בתו
 בת עלמא יבא חנה ואנא ובזה יכול מהחמא
 וזה רמז אשרי בת דל אשרי המעשים עכמו
 כבת שיהיה פנימה יושב באוהל ובזה אמרו ע
 כנערא עם יומא איכס חיעים אקרא אר ברכיא
 לו קח עיועבים ועוסקים בקורה ודומים כנעים
 ושועים נבגה כאנעים ולבאורה צריך מעם
 עתדיתה הקח לנעים ורע פירע שהם קשועי
 כוח כנעים אמנם על האמור חלער דמדמתה
 חוקם לנעים שהם כעו הנעים דבתיב כהו כל
 כבודה בת מלך פנימה ועוסקים בקורה אז ע
 מתנבלים על יבוס טאנעים עאין היבחר יכול ע
 להם ידוק :

בראשית סמיכות הפרשה לעיני כל ישראל
בראשית יובן שיש בנפלא פסיעה
נסה נטולת אחד מתקן מתאור עינו של אדם
ותהדר לה בקידוש דבי שמש זוע לעיני
כל ישראל לל עיקר ויחירו עיניהם אל כל
לפניה נסה עי' בראשית לל יאר עבת כ' מלות
קידוש עבת יחירו עיניהם וזהו נטעיקן בקידוש
ומשא חקדש עבת יחירו קמיר ::
והארץ היקף קהו וכוהו או מעשיהם של
דעמי ויחמר אהים יהי חור או
מעשיהם של צדיקים וכו' ונקיים שיש לל גדולה
עבירה לעמיה בטובה שלא לעמיה ואלו
עקולה יחד עבירה לעמיה בטובה שלא לעמיה
כמו על אשת חכר הקט שעכב עמה כמרא
כעביל עקב ל אחת ערא זה עבירה לעמיה זוע
הקט היי דן לעבירה קלה זה עבירה שלא לעמיה
וכרח מן העבירה זה עבירה לעמיה ולמה ע
כעביל עמבירה נורדת מבוה זה עבירה שלא
לעמיה נורדת לו עבירה לעמיה נורדת נורדת
עבירה זה עבירה לעמיה נורדת לו עבירה
על עמיה וחס חרע לו לחם עבירה לעמיה
ועבירה שלא לעמיה מוטב עישה עבירה שלא
לעמיה ולא עשה עבירה לעמיה כעביל עמיה

על

וקרץ והדר כתיב לך מעם שקללו הקדש להי'
עמטא טל' ועשר ד של אחד ד' או של אחד ד' זע לך
ד' ריש דלג דלג של אחד עשו חולא הש והפיה מן הר' ל' ז' קנץ
למא וקנץ :: עשה עבירה וזכ' יש עלה תקווה נטעו יוקף חסוב
וזהו שמשקטן ה' וזע בטל התדרע והארץ היקף קהו וכוהו
דלג הש והע או מעשיהם של דעמי ולא קאמר או הדעמי
דלג :: לקו' לא עהוא צדיק ומקווה לעמיה מעשה הדעמי
ועל מש לעילוככע חק יברו ואי' עשה עבירה ויחמר אהים
אעמ' ועשו יהי חור או מעשיהם של צדיקים דעמקרא אי' ל'
דלג של אחד תקווה עבירה אבל אי' יודע באיזה עמ' חפץ
דיש וכן ע' דמלקא דעתן זה עמכעו רע חסוב יוקף מעמי
העל של ההוא ע' עכובה חק יברו לזא כעהוא אומר ויהי ע'
איש קם כשהי' אהים חק האור כי טוב הוי אומר מעמיהם
זוא קטיה' על צדיקים חפץ לל זה עמכעו אי' תקווה ע'
חזק בחקר עבירות חסוב יוקף ::
או אחר וכו' חו'
חסום ואל אק' צ' חמר בזמן אחר יובן ע' זל דיע אדם
הולך אבל הצדיקים וכל עמיה שעושים הוא
מושה צדיק לכת' עשה ויע אדם עהולך אבל מעמי וכל מה ע'
אחר ע' עשה ויע אדם עהולך אבל מעמי וכל מה ע'
ברלג ונעמי מעמי הוא עמיה כהן טע' כיעקב ע' לכן
חכם ל' ש' דרת וק' י' עבות עמ' י' עעעית בהפך מה
נח' לשי' עעשה לכן וזע והפך היקף קהו וכוהו או ע'
ע' מכל האדם מעמי של דעמי לל דיע אדם ילמוד חק
בקראתו על העבות מן מעמי הדעמי עעעיה בהפך ע'
חם אחר ויחמר א' אהים יהי חור או מעשיהם של צדיקים
מלפ' ז' מעמי וכו' והע' ל' מעמי אלכעל והע' מלקים לל אחר
דלג של אחד כן קראו דיש עהוא כמספר ה' ז' ה' מעמי ע' שקראו
אלכעל כמספר ע' ע' יקא היידי' וכלכ' עיכין ע' לכו לעמי

עלם לעמיה בא לעמיה ואדם יזהר יעשה מעבד
עלם לעמיה עמקין עלם לעמיה בא לעמיה ע
ומע בעל התרדע והארץ היתה קהו וכוהו לו
מעעיהם על רעעים דל זה עבירה לעמיה ע
ויאמר אהים יהי אור לו מעעיהם על כדקים
ל זה מעבד עלם לעמיה ואי יודע באיזה עהם
חפץ הקבה חפץ בעבירה לעמיה או חפץ בעבירה
עלם לעמיה כשהוא אומר וירא אהים את האור
כי טוב הוי אומר חפץ מעעיהם על כדקים ל
חפץ בעבירה עלם לעמיה ולא חפץ בעבירה לעמיה
עמקין עלם לעמיה בא לעמיה ::

והארץ היתה קהו וכוהו לו מעעיהם על ע
רעע ויאמר אהים יהי אור לו ע
מעעיהם על כדקים ואי יודע באיזה עהם ע
חפץ כשהוא אומר וירא אהים את האור כי טוב
הוי אומר מעעיהם על כדקים חפץ ואי
חפץ מעעיהם על רעעים והתרדע קטה עהו
ואי יודע באיזה עהם חפץ וכי לא ידעל וככדקים
חפץ אטעם יוכן מע רזל דע ב עי כדקים ה
מעקרא לא ראה גו עים עבירה ולא יהיה
כלבו והוא כדק ייב קתורה נפעו עבירות
אכל אי עושה עים עבירה כוכע את יאיר

עושה

ה עמכם לזל יברכך ה והם העיבו לו האמהרה
לך חקה כרין לזהר עאנחל יש לל נעים ואין
יבה תקנה בל אבל חקה כרין לזהר לפי
שאיל דומה למי שיש לו פת בסל למי שאין
לו :: כמעט ראבא חלקיה כמעט רענט

אמר ויאמר לקורים ה עמכם ויאמרו
לו יברכך ה לל עלת לו יתרה אפער נקדים
כעובדא אבא חלקיה ראבא חלקיה בר בריה דח
דחוב הענבל הוה והו קח איל רבנן נביו בר הו
כריכי עלתא למארא זענא חוה אכמרין עלתא
למארא עדרו רבנן זוגא דפנן לקטיה למיבש
רחמי וקתי עמרא איל לביתה ולא אעכחו איל
לנביו לעדה אעכחו דחיה קח דליק יהבו לה ע
עלמא ולא אסבר להו אפיה לל לא החזיר להם ע
עלם כעניא לל לפנות ערב כשהלך לביתו אחר
לאעתין דענא רבנן כעניל למארא אתי טקוס ע
טסק לא צרא למיבש רחמי אפער דמירכי הק
הקבה ואתי למארא ולא נחזיק מיבוקח לנלעין ע
סקו לא צרא קס אהו בחד זיתא ואעתין בחד ע
זיתא וכעו רחמי קדים סלק עננא מעותא דבית
דביקתו כי נחת אל אחאי אתי רבנן אל עדרו ע
רבנן לביו דמיר למיבש רחמי ומיית למארא

אל

יודק כחכיר גדות שקדית שלם יבטי י שלא תלם כפני מרס ומכני מעשה ולא נכ
שמעתי מת רפס קצין נרו שנת קרן עפי קדוקי מהאר תלגז למג בעכא
בוני ל הקוליס אל ה עמכס ולא נקן להם שלום כולק העולם שאז שלום
שלכם אכל יוסף

אל כרוך העקוס שלא הצריך חקכס לחבא חלקייה
דעטן על פי
האר תל שהפס
אל לתא לן טור מצי מעמא כי יהינן ליה מ
שלמא למר לא חסבר אפיה אל חגיר יומא הוא
חגיגא לא חילבד ול לא חקכמל מעמלחכת מ
נתבא בעביל עהיה עביר יוס לא העיב שלם מ
לחכמים אכל קצרים על כונו העיבו לו שלום
קבואה ושטויה מחמת עהס קוצרים בקצירו וזע ויאמרו לו מ
גנעים בהס יברכך ה ל דווקא י

דין ר מיקרב 190 יאמר ויאמר לקוליס ה עמכס וכו ונקדים
כר כתו החמים טע רגל מהאר יל כעאדרס מתקלגל מ
שקוליס אוקר רצחם צריך לעשות ל תקין כר מיתקן כר

מקכס לגנא עמא חייב אוקי באחר מארכב עיתות בית דין
שבתוכו ליינא אכ כעמקלגל כונוח צריך הקוצר לכין מ
בקפיתק השכלי קפיה לתקן אק הנפשות העמקלגלס בחמים
החנן והקפיה או בדבר אחר כאוטן חנק עי עתופס אק חלוה
גנדר ההירג העכלס לקצור מתקן החננה דין הרג עי הקפיה
נהרש כנדר שהוא כעו ההרניה דין מקלה עי עזורק מ
העכולס והאפיה מתקן דין גפיה ועו רעו
היו כחכיר גדות וכו זיה שרתז ה עמכס מ

כאש כנדר לתמו על ל אוקיות כנכר רצחם ודוק שמתע
השורפ ליה עמכס דר רפס קצין נרו שנת קרן עכרס פכר י

אל כונו וכו אוקס לתקן אק הנעיות שככלגלגל
הכונח לעשות להם תקן הרע נהס לתקן ר אוקיות עס הוי
אל ה עמכס וכו וכך פ הכ הנו ירו כחכיר נגור ליינן העשב

עמל הדג לא יש ל קקנד אים יקלגל בו רוח שייכש ולא יקיד ראו
לאכילה כרי לתקן בו הרוח שמתקלגלגל כו י ועור אמר רויר שלא תלם
כפו קוצר כרי לתקן בו תקין ההלכז י ועור ולא אמרו העובלים כפר ה

190 יאמר ויאמר לקוצרים ה עמכס ויאמרו לו איכס כמנוכוס
יברכך ה אמרו לו עי שאמרת לל ה עמכס שאמ לקוצרים
כזה יהיה לך ברכה ועי העיבו ל יברכך ה י ה עמכס ול

ציתתה כנתרא לעה נקרא עמה רות מעט מ ביפכו אקכס
שזכתה ויבא תמצנה דויד עריוורה מכשם ה עכל
להקכה כעירות וקמכחות יע לרקדק מה זו עלה מר רפס קצין
למה נקרא עמה רות וקח דאס יע לה עס אחר לפתח ועי י

היה התקען תקעה וקרב לב אריה פירע הכוונה מ
דודע כל גר עיקריר בין אימ בין אשה מעטן מ
עמס כעס ישרא כנון אכרהס וערה וכן מקיל בן
בג בג וכן הא הא ואכ רות מעקרא עמה רות וליהין
לעילת עמה ולמה נעארה כעס רות ולא נעקרה מ
עמה לזר תקין כנתרא מעט עיבא עמנה דויד וכו י

190 יאמר לעה נקרא עמה רות הנעס ידע אזה
יע להס ז מצות אכל ישרא יע להס קריז מצות

ורות קודס עתקפירה יע לה ז מצות היתק מקימת
ז מצות כנן וכין עתקפירה קבלה עלה קריז מצות
היא יע לה ז מצות וקבלה עלה קרו מצות כמען
עמה רות והיו הכל קרו מצות עמה מעיד עלה
עקימה קריז מצות הילכך לל כעכ ליה נקרא
עמה רות ולא נעקרה עמה על עס העתיד מ
עעקרה לעמור קרו מצות יהיו בן כולס קריז
מצות

חט וידע
יחזק כפרן
כרוח וישא
כעכ רוח
שאי עמכס
יברכך מ
אמר

וקאמר

...
 ...
 ...

ותאמר ויהי א קטנני כי לעמך לעובד מחהדין
 כי א אשר תלכי אן ובאשר תלכי אן ע
 עמך עמי ואהיך אהי ארזל נר עכא להקנייך
 מועדיים לי תקבך עונשים על מצות חוששים לי
 חזלת חלב ענוש ברת חללת עבתי ענוש סקילה
 שאם בא לחזור בו יחזור עמתיך ובריה על ע
 רות אהי לעד מה שאמרה לה נעמי אמרה לה
 נעמי לית אסור לט לכאחר חוץ לתמוס ברגע
 כשבת איל אשר תלכי אן איל אסור לט להקיח
 אינע עם אשה איל באשר תלכי אן איל יע לט ע
 קניי מצות איל עמך עמי עמך בנמאריח ע
 קניי ונ חוקיות על עמך הדי קניי איל אסור ע
 לט עז איל ואהי אהי כי באשר קמנותי חתונת
 ועם אקבר כה יעשה ה ל וכה יוסף כי חתונת
 פריד בית וכיך איל ה מיתות נמסרו לבית דין
 מקלה עריפה דגד הרג וחנק איל באשר קמנות
 חתונת איל ב קברים נמסרו לכד ה לנסקלן ע
 ונשרפין ונ לערצין ונחנקן איל ועם אקבר יהוה
 מקבלת על כל זה יהי רצון מלפניו יתברך ע
 עכה יעשה ה ל וכה יוסף להגדיל חסדו עמי
 שלא יביאני לדי נסיון ולא לדי כזיון כדי ע

עכבה

ותרא כי מקחמטבך היא ללכת אהי וקחל מוצר אהי ויל שכיבך היא
 יחיא ואכל והוא שנעתי יודעך שרוח בנה כנפך שכל אשה
 שכיבך נה בעלה נוח ועכ היתר מושכת אתך שיהי נוצה בדת ישראל אן
 זה מאד כשרון לבך בעמדה לא זה בא לה תמחת נוח מחלוק שהוא קדש
 שאכזב לדי חיוב ה מאכזב מיתות הלל ולא התקשקש כנך
 חקמייב כהם לא במתת הירועה והערגלת לכל מיטייל והוא
 העולם פריד בית וכיך ולא חקמייב עום מיתת שכלת אותה
 מאותם ה מיתות בית דין יי

ותרא כי תקחמטבך היא ללכת אהי וקחל עמשא פן ואל
 לומר איה נקדים עז בנמרא בכא קמח נבד וקמח
 יעמא חד הוה קא סמי ר יוחנן פירגא ול היה רוחץ עטל נוח יחול
 בידן חזיב ייע לקיש עהיה לסמים ועוור לירדנא וקמחזר לסנה
 ול קלץ לירדן אכפניה חשבה שאשה בידן איל ר חו ולבן מלח
 יוחנן חילך לחזרתי קח כשה כוחך יפה לסבול עול מביהם ואמנם
 תורה איל שופרן לעמים שופרן ראוי לעמים איל הנה בטק
 אי הדות בן ול אס קחזור בתשובה טכאן ארזל יהיא ובעונת
 לזל תקמלה ידע הבה תורה היה יודע לא עפרק האלק נבכה
 עול תורה ונעשה עס החן תדקאמטר אי הדרת שהיך אקרי
 בך משמע להיומ ככתמלה ולא קפרוק עוד מנמנה ואח
 עול תורה מעלך יחיבא לך אחות דעפירא עקרא בולדך
 כחך מנא קביל על - יעי למחדר לחקניי עט מואמטא
 מאני ולא מי לקפוז כבארשונה מעקבל עול היא ללבך אהי
 קרה קאע כוחו ולא היה יכול לקפוז כבארשונה היא לוי קא
 וכאן רות בעקובלה עליה קניי מצות וחזה בראמטיך זאך
 בתשובה קיש כוחה ולא היה בה כוח עוד דק מלח מחלוק
 בא בא לה גם תצורה עמדה שהיא עמדה יש לה עכ רוח
 קדושה וראויה להקשר ולכן וקחל מוצר אהי ע אס התלק
 בכראשונה

כבראשונה יוצג וקרא כי תקחמטבת היא ללכת ע
אמה דל לא היה בה כוח לרוץ בהליכה בקדם
וכעביל זה וקחדל לדבר איה דל לא דברה עוד
איה געתי לז' שידעה נעמי קבלה עליה ק"י
מכות וחזרה בתשובה וכו' :

ותאמר עם האיש אשר עשית עמי היום בועז
י"ל עמו היום ה"לל הוא בועז לא ארזל ע
אבאן זה בועז היה עמי אבאן וע' ענעשה בזכותו ב'
נפיש בזכותו נכרת הרעב ועוד נכרת התות מהס
וע"ז קראו אותו בועז דה"ל ב' עוז דל עט נפיש
ויוצג עם האיש אשר עשית עמי היום בועז דל
היום נקרא עמי בועז על עם ב' נפיש ענעשו ע
בזכותו אבל בתמלה היה עמי אבאן :

אמר היום בועז עמו היום לא רות ואמה
כדוח הקודע שבועז רוצה לקח אותה והאשה
לא תקרא לאישה בעתו ועמה היא קוראה אותו ע
בעתו בועז אבל לאחר שתנשא לא תקרא אותו ע
פ בעתו וזה ערמו היום בועז דל היום דוקא ע
קקרא אותו בועז אבל אח"כ לא תקרא אותו בעתו :
ושלם ה' פעלך וקה' תשכורתך שלמה וכו' :
דרשו רז"ל ואתרו שלמה המלך ע"ה
ונקדים יגע כנתרא ע"פ בבא קמא א"ר הונעו בן

קרחא לעולם יקדים אדם לדבר טובה שבכביל ללה
אחת בשכר שקדמתה בכירה לבעירה ללה אחת ע
קדמתה ארבעה דורות לעזרל שבכר ע' דויד ושלמה
ואו בעירה עד רחבעם דכתב ועס אמתו נעמה ע
העמונית וארזל בלח למג לעס טובה נחבונל
ויוצג יעלם ה' פעלך וקה' תשכורתך שלמה דל
השכר עלך עשעית יקדים ד' דורות עד שלמה ע
המלך עליו העלם :

אמר יאמר יעלם ה' פעלך וקה' תשכורתך שלמה וכו'
ארזל זה שלמה המלך ארזל חות זכרה והאריכה
יתים חבה וראתה שלכות שלמה בן כל על בן בנה
דל שלמה בן דויד שהוא כל על יע' בן בנה ענאמר ע
יועס כסא לאס המלך שהיא חות שהאריכה יתים
הרבה וראתה את שלמה על כסא העלכה ותקיימה
ברכת בועז וקה' תשכורתך שלמה :

אמר יאמר יעלם ה' פעלך וקה' תשכורתך שלמה
ארזל אס תלך בו נתן מתנה לאחד מעל נתן
לו עערה זרביס אס נתן לו ע' ערים לא קבעו
שלמה אותה מתנה לא תמר מתנה כל ע' יקח
מתנה יעמע יא ע' אחד לקח זהב וע' אחד
לקח פ' חבי זהב הנמשל המלך זה הקבה שהוא ע'ד
מדתו להתיב אס הקבה רוצה עיתן ע טובה לא

לאחד חס יי' העלמא כים דל יתנו לו העלמא כים טובה
לא תעבד לו המוכה כולה לא חסרה בתמלה קודם ע
עיקר לו טובתין את ספריו ויראו מה ראוי עיקרנו לו ע
טובה ואם ראוי ספריו עיש לו עונת ולא ראוי עיקר
לו חז יתנו לו חכי המוכה ועעמים לא יתנו לו כלום
מן המוכה עראו ספריו עיש לו עונת רבים יי' אבל
חס נתן לו הקבה בעצמו ולא עי' תלמן זה המוכה ע
לא תחסר מענה כלום לא יתן לו כולה עלמה לפי ע
עהקבה מרתו חסד וזע יעלם ה פעלך דל עי' הקבה
ולא עי' תלמן וכזה וקפי מעכורתך עלמה דל קפי
עלמה ולא חסרה כלום יהי עכרך עלם ולא חסר יי'
דיען בועי ויאחר לה הוגד הוגד ל את אשר ע
עעית את חמותך אחרי ענת איעך ותעזבי
אבך ואחך וכו' ארזל זה עבודה זרה כמע אומרים
לען אבי אהה ולאמן את לדתנו וכו' וסתך לה יעז
יעלם ה פעלך וקפי מעכורתך עלמה וכו' דל רמז
לה עתקחי עכר בעהז והקשו דל עכר עכונת
בהאי עלמה לכא והיאך יאחר לה יעלם ה פעלך
ותקחי עכר בעהז לא ארזל עפט מה עכר עכונת
בהאי עלמה לכא בעביל עהתניה והעכונת עשע
עמעט אוקה מפי מעה רביט עה וזע ה' חסר
אנפי מכוך היום לעשותם ולתמר לעול עכרם

הענין
הענין
הענין

אבל

אבל אנפי ולא יהיה לך עשתעלם עלה העבודה זה
נקח עכרם בעהז וזע ה' ראה אנפי דל בעביל
אנפי ולא יהיה לך נותן לבכס היום ברכה דל
אתן לבס בעהז עכר בעביל אנפי ולא יהיה לך ע
וזע ה' להינד בכורך חסרך ואמענתך כלילת
וזע ותעזבי אבך ואחך דל בעביל עעכונת ל' ע
יעלם ה פעלך וקפי מעכורתך עלמה בעהז דל
עתקחי עכר עלם בעהז יי'
אז יאחר יעלם ה פעלך וקפי מעכורתך עלמה
ארזל הנר ענקייר לא יתן לו הקבה עכרו ע
עלם לא יחסר לו מעכרו בעביל עלא נקנייר תקוים
בעביל שאחר עד עתה ולא נקנייר כתהיה אבל חוק
לא יחסר מעכרה כלום ולמה לא ארזל לא יבא ע
עעונ ועינאי בקהל ה בין איע בין אשה לא יתניירו
מעעון ועונאכ ורות היא מן מונאכ בעביל עלא
קדמו אקכס כלחם ובתים ואותו היום יום ענקי
ענקיירה חוק נקמדעה הלכה בבית העדרע
ואתרו עעונ ולא עעונת מונאכ ולא מונאכית
דיוקא האנעים לא יתניירו אבל הנעים ענקים
הם לבא בקהל ו יתניירו מעט שאיע דרכו ע
לקדם ואין אשה דרכה לקדם כל כבודה בתמלך
לעמה ואם תבא חוק ותקנייר מקודם לא היו

מקבלים

לעשה נאקה הנפש לך את אהבך אחיך וכו' ולא אהבך הלא לו נסבך שמה אלו כבו
פסוק על שהיה כן מחזיר נלמדת ואיננו מיוחס כמו אחי אהבך לכך הלא לו והעוב
לו הקרה מיוחס אהבך כמו אהבך מה לך רחיה ענה היויך של ונבנה לך זהו רחיה

תקבלם אוקה ובעתה זה תקח עברה מעלם וזע
יעלם ה' עלך תקי' תעבורתך עלמה וכו' תקחי
עבר מעלם ולא חסר י'

ותאמר

לה נעמה נעמי חתונה בתי הלא ע
אבקע לך מעט חסד יתב לך דרך ע
הלא"י ארזל אבאן זה בועז אחר רב קב מעתה חתונה עשה
בועז עהיו לו ל' כנס ועלעיס בטק לכל אחר עת' ע
סעודות עשה ה' בבית אביו וא' בבית מתינו ובכולן לא
זמין את מעט אחר כודת'א עקה במת' פרע ל'
פ' פררה עקה במת' פרע ל' אין לו כנס עיזמינט
לסעודתם אחר הוא עקר ואין לו כנס עיזמינט ע
לסעודתם ובעתה עלה זמין את מעט כולם ע
תקח כנו בחיינו ורית רחקה כן נעמעה עתקה
אעתי ונתן כנו אחר זה מולי רעוע ולא יחיה
לו כנס אין מולי יפה ולא היתה רובה ליקח את
כועז עד שרברה עתה נעמי חתונה ורבקה
ליקח אותי וזע ותאמר לה נעמי חתונה בתי
הלא אבקע לך מעט דל' בחופתך נזמין לנוח
לעמיה ולא יקרה עוד לבועז תקרה רע וזע
אמר יעל לך ע' זה יחיה לך עובה י'

נבנה

לעשה נאקה הנפש לך את אהבך אחיך וכו' ולא אהבך הלא לו נסבך שמה אלו כבו
פסוק על שהיה כן מחזיר נלמדת ואיננו מיוחס כמו אחי אהבך לכך הלא לו והעוב
לו הקרה מיוחס אהבך כמו אהבך מה לך רחיה ענה היויך של ונבנה לך זהו רחיה

עטרת יקיס כט כטס ותפארת כטס אכוסק גדולה שאהב
ארזל טעמה באחד עהיה עעיר גדול מיוחס עהרי
והיה לו אב עט מרוד ולא היה הכן מרחס על
אביו לעס אחת בחורף לא היה לו חיה כנדים ע
ללכוע וירד עליו העלג רחה אונתו כן כל עהוא לקבלה שאהב
ערוס כלת כנדים א"ל לאביו טן לו כנר ללכוע אל הקרה הביא
לאחיו עהוא ערוס כלת כנדים רח וירד עליו ל' ספר יומין
העלג ולא נתן לו כנר ללכוע לא נתן לו כלי' נאקה שכתב ל'
הסחכות על בית העכעלם אל קנהו לו ללכוע
מה עשה כן העעיר חלק את הלכוע הזה לעמס
חלק נתן לקבל וחלק הניח אכל לעמור אוקה
אל אביו למה חלקת אוקה וחכיה הנחת אכלך
אל זה החלק את מעט לך לעמור אוקה לך
כמו עעעית באכ"ך את נכ' אעשה לך כן כמו
עאקה לא חתלה ל' על אכ"ך ולא נתת לו כנר
כנדים כן את אעשה לך כן באוקה עעה נסתכל
האב בעעמע עהוא היה אכזרי על אביו והיה כמון מתינו חמט'
בעל מתא אז ריחס עליו ונתן לו כנדים עכר כהונה שייך
מעובים ונתן לו עמטן ועשה לו כבוד גדול ע כתייחם וכן
נעבא היה לו לכן תפארת בעביל מעשה אביו עולה כנר ומלכוד
ע' עהסתכל עעע כעעמי והסתכל כדעתו מי שאין לו חום
עהוא בעל מתא וחס על אביו היה לו תפארת כמון מלכוד
לכך כל הנא וברקם זה ללכוד ואחר כ' כנדים הם כ' וככ' ועל דל' חיה
כנול' זה ולא כנול' ללכוד לה' יחד ודל' כנר ענה וככ' עערה וכנר כהונה או
כנר ומלכוד עקמקין יחד אכל כנר כהונה ומלכוד אל לתוך ח' להסתמס בכנר
א' וכעגיה כמון בר' העל עמ' והקשא לקנא א"ס נעשך לומר למה את עתה

מקורו כהנה למעבר וראו ענה לכהנה שפיר כי יתעורר קום לבד טר חבל
כהנה למעבר לא היל להקום שהחלק קום לבד ועתה וכך שיה שונה על נתיק
קנה וזה לפרק בשאר הוכחה למעל שער להלי וזהו ענה וכהנה עייני להקדים כהנה
ש"ך עם טוב

ועתה לבן וזע הקנה עמדת זקנים כשיכנס
הי"ט יתום " דל זה הזמן עתה לוי כבוד ועמדת כשיכנס לבן כל
משאלת מעבר וקפחת כנס אבותם דל תהיכן היה לו לל לבן
לכך קיימ לוי תפלת כבוד אבותם ע"י עתה נמקבל בלעתי
למעבר אמת שהוא בעל חננה וחס על אביו וזהו ענה
כחמור זון " לו לבן קפחת "

פרק ה' משנה י' ואל ד' טרור כדנתי לרקה הפנה שיעין ולא יקבל אחרים שיה נהג
כשגל אחרים " יקבל אחרים והוא לא יכן שינו ועד כשגל בן ויקבל אחרים חסיד
לא יכן ולא יקבל אחרים רשע " יוכן שמשל המלך לפניו האיש שיעורך למכירו בלך
המוכר והישר שזכו גדול ולבפך המטלטל שיה ואינו מעטח כחידו לקבל שוכמו
גדול אפי הוא מאב שטמו הוא ארץ נמור כיון שאינו מתקבל לקבל חסידו כזה
מגלה לעל שאולי חפץ בשום אדם וכבר אר התקום זולתו כמו שזה נמאל כל יוסף
שינו כדנתי לרקה הא' הוזה שיעין ולא יקבל אחרים דל שרזה לכן הוא לבדו כבי
שיכבדו מעורבו ויקיים מחובו כשגל מלח מחץ חסד ומקשטור כשגל שטר כשגל
שקשטור " כנס ולא יקבל אחרים מולד שרזה שלא יקבל אחרים כרי שלא יקיים
מחובו ולא יהיה להם שומר הא' שגל מעיל נהג כשגל אחרים יען איש הם ככ
היו נקנים לרקה והיו מקשטורים הוא לא היה חסד כלום ולא היה חסד הפוס
קלי כו ונדון המשנה וכו ה" יקבל אחרים והוא לא יקבל דל שמתח לאחרים
שאינו אכל הוא למ" קשורה כשגל והכומל פהנה מחובו כלו נמאל נמאל
ה" שינו רעה כשגל שגורם רעה לנפשו שמתאבד אר מחובו ברעה קשטור "
עוקר בו וכו אפי איש ימאור לכול ומי היו"ל ודאי יהיה לרעה כשגל
ומשלים לשונותו ל' פנו וכו " יכן זקנה אחרים כשגל
דל שחפץ לכן הוא כשגל ונס משעה לאחרים כרי שיחזכו כולם כח
לשוקר וכדור ה" לחסיד יקבל ד' מן הקנה חזה לא יכן ולא יקבל

חמשה כל לא שבעה שהוא קשקל גדול ומתיק לעמו כה א' שיעורג כל לחמה
משלך והוא נהיה כתיקין שאלה שבעה לע כשהז מעורבים לרעה על
משלך שבעה לעמו כל זמן שבעה שמתעבטו הולך ומתעבט שיער ל' שבעה האחר
הרעה להיו"ל לרקה הוא לבדו ואין להם אר שאולי וזה

ברכת אבות
אנתו צדק
אית סוכו קבל מעשעון הדדיק הוא היה עתה לרקים
איתר א קה"ו כעבדים העשעשים חת אחרים קבל שיה
הרב על מענת לקבל פרס וכו ידוע שגל קבל ד"ו לעולם כעה כשגל אחרים
עשעשע כח"י העם ט"ד על כס"ה ואמנם לעשר
כאשר יתקלם העם ח"י קה"ה ההעשעה עלמה
מעשעשע כל העם והנה כל החסרון עשעשע כח"י
הזה הוא משכתינו שאם חנחל עובדים להע"ה
עבודה עלמה וראויה אז יהיה כה יכולת וחזק שפחלים יהיו כ
וזותן אשר כשפחה בעבודה יתקלם העם וזו ע"ל קיים והוא
נקבל ההעשעה עלמה מן העם כול ולא מן שמשנה לאחיה
הח"י דווקא וזע א קה"ו כעבדים העשעשעים חת ללמוד וללמד
הרב על מענת לקבל פרס הנה פרס לעון ח"י ע"י וכן הוא שגל
מעלן פריסק מעלנותן ד"ל א קה"ו כעבדים עבדים הקם מעל מעל
עמין עבודתם עלמה ויתקלם לקבל העשעשים לא ענה ולא מעל
מן הח"י דווקא ולא יזרזו לעבוד חת כהעשעשעים כה כשגל חת
כרי עיכו לקבל בעשעשע העם אה הנו כעבדים שיה וכן כשגל
העשעשעין חת הרב עלה על מענת לקבל פרס
והם הלהקים הגדולים עבדור אשר כל מעשעשים
כעבדוקם להעלים חת העם כ"י לא יראו לקבל
ההעשעה מן הח"י דווקא כ"י קשה עליהם הדבר
לא יראו לקבל מעשעשע העם כה שאם כל
ישרא ישימו לב על זאת הא ודאי יתקן הכל
הגובה מעלן " הד"ה לה יוק לרקה הוא שגל
עבדור כדור וזו זכר משעקל לכל עז עש"ר כלום" הע"ר כשגל עשעשע וזכר
שיהיו כל העם שגשים כגון הדור י"י זר חסד יקבל ד' מן הקנה א הקנה שמתאבד שגל
שגל אולי כזה להיו"ל לא יענה ולא יקבל אה אה נס זהו הוא שגל אר וכן יה יענה

ומקבלים עליהם ועושה כל מצותי למען אלהים משעות חמור ולהפך מחשבותם
 על לב חמור זה זה רוחי רגע יקרני ועלי המזלחה במעשה שבנך יי

בעלמנות ואז נקבל ההשלמה שלמה מן השם כול :
 און יוכן כבודו מעשה נברא ברא ונעשה יי
 זהו הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
 כעברים הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
 על מנת נקבל השם כבודו מהוא החכי מן
 עולם מהוא נברא ברא ונעשה כבוד לא הו וכו :
 און יוכן מנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
 וכדיק שי עלמנות נספך הלב בלבם טוב יי
 הנעם מהוא שי דווקא לא נחור לא חוקי מהוא כי
 יש הנה מכות שהם הנה דאורייתא ושבת דרבנן
 והנה יי אחריו עבר מכותי ואלו מן הנה הנה
 און לא לחדם לקבל עבר כי אם החכי דווקא וחכי
 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
 עבר המכות הוא פ חכי דווקא והנה הנה חתי עפר
 דקר ליה לעבר המכות פרם מהוא לעון חכי ידוק :
 און יוכן כבודו אחר עת לקבל פרם כי ידוע
 עשם אהים הוא דין וחכי השם לברו הוא
 רחמים כי עש א הוא חסד רחמים חסד א כל היום
 והנה מי שהוא אהי נחור מעבוד להע"פ באמת
 ונחמים יכול הוא להקרבם ולקבל העלמה
 גם ע"פ מרת הדין מעשה כדריק עחיני נחור ע

אין

אין יכול להקרב ע"פ מרת הדין כי אם ע"פ מרת ע
 הרחמים ושמע יי עשנו אי חכירי לב הרחוקים
 מברקה עו עו יי על כל הכתובים עכל העולם נזונם
 בדיק בדיק יי ע"פ מרת הרחמים והם נזונם בדיק
 יי ע"פ מרת הדין יי ע"פ מרת הרחמים עלהם ולכן
 גם מרת הדין מעשה להעלה ולהעלה להם וע"פ
 יי ע"פ מרת הדין מעשה להעלה ולהעלה להם וע"פ
 ומעשה יי ע"פ מרת הרחמים ע"פ מרת הרחמים
 היה ע"פ מרת הרחמים ועל כן יי ע"פ מרת הדין
 אכל אם יהיה אהים עמדי ומעשה יי ע"פ מרת הרחמים
 גם מרת הדין מהוא עש אהים עמדי כזה יהיה נכון
 לבי כמון למען ע"פ ע"פ א קחיו כעבדים הנה
 המעשה הנה הנה ע"פ לקבל פרם יי כאוהס כט ע
 אדם עחינים אהקים נחורים ואין כעבודתם יכולת
 וחוק להעלה להם ע"פ עש אהים מהוא מרת הדין
 כי אם ע"פ עש א מהוא מרת רחמים והוא החכי
 מעשם אהים וזהו פרם לעון חכי כי אם הו כעבדים
 המעשה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
 האהקים נחורים ע"פ יכולת כעבודתם לעון ע"פ
 מרת עש אהים נכ עחינים רוכים לעון ע"פ מרת
 הרחמים דווקא ומעשה עשנו אי חכירי לב הרחוקים
 מברקה עכל העולם נזונם בדיק והם נזונם

כדעו

עליו אבות. בזרוע ופסע עקב אשה חס יהיה לוהים עמרי ושמתי
מספר חסד ברך היה וכו' ערצה עירנה על עמך הדין נשע
אבות זל

יוסי בן יוסף איש ירושלים אחת ירדה ביתך לפני
לחמה והיו עמים בני ביתך וכו' לחיל ירוע
ענהו נקרא בך ושמע חס ער ער לא יאמרו יוער
הבית והנה יש בניך כשה נקבים ופתיים כענין
והחזון והנה עכרין האדם לכוונת המעשה בענין
עמו הרוח הטיקו על האדם בענין דב ענין וכו'
ולסוקתם במעשה הרע עמו ההפך על האדם
בענין ובענין והכוונה עמו הוא לכורך העבודה
והעבודה כריך לפתח עינו וחזנו ופיו לחוק ולעני
ולמעט ולהכנס ולהוציא אבל לבנות רחיה אסיה
או למעט דברים אסורים או לחסל איסור ולדבר
איסור הנה כל זה הוא הפסד לגופו ונפשו וכדור
כריך לפתח איברים או וכן כאשר יראה לפתח
אח ידו לחבין ומעשה פתח פתח אח ידך וכו' ע
הנה יש טוב אבל כאשר יראה לפתח חוקה לאיסור
לגנוב בה או לשפוך דם בה או כיוצא בזה הא ע
ודא יותק טוב לפתחה בענינים אסורים כלו
ולא לפתחה וזה רמז חס יי כיתן פתח לחמה
זל ביתך הוא הנוף עלן פתח בפתחים עיש בו

על הכריק איט פותח את האזין והעין והפה לא דווקא
במוב דווקא

על לחם ענין
אדם טוב ורע
החוק ופתח חוקה
דוקא פתח
החוק והנה
החוק והנה
החוק והנה

דווקא לבוחה זל לדבר עכא לך מעט מן רוח ע
ול: הפסד כי כלל חוקת עקפת מעשה האיסור
הוא הפסד לחסד ומכלת מעשה המוב הוא רוח
לחם יי גם עור חכון והיו עמים בני ביתך זל
כענין או האיברים עלן המעוב חוקת פתח
עוים מעט דלת להו מערטיהו כלם והכוונה
עכל מה עמקה עושה פעולה בעם א קחם ע
פעולה להם לער עכבותם עשו זאת לא ע
כריך עקב וחתמן כל עת ורע מעשה וזכרת
את ה אהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל
שום עיניך הביאו למרחוק א קחם חזק ע
הראות לעיניך עקמת עיני המה עובים
וחזקים מאוד ולחם חזק חזק הביאו למרחוק
לא המעוב מהם לת להו מערטיהו כלם ואין
בהם יכולת לפעול בראות כלל כי אם העיני ע
הוא הנתן להם כוח להחיר ולהביא למרחוק
וכן כחוש המעט וכן כבדות היד וכן כבדות
קלת הרגל וכן בכל דבר פעולה היוצאה מאיברי
הנוף שהם נקראים בני ביתך א קחם הפע
הפעולה להם לא המעבם כעני עמים דלת
להו מערטיהו כלם וכן כי ה אהיך הוא הנתן
בהם כוח וחזק ואמת לעשות חיל יי יי

מפני

וסופו יורע גיהנם וי'ל קמבת וסופו וי'ל ויורע
גיהנם לא חז'ל דיע רשעים גמורים
אשר אינם ראויים לעונש גיהנם קמ'ק ומיד
לא קודם עונש גיהנם עושים להם יסורים קשים
ומערים יותר כעו כף הקלע וכיוצא ונח'ב מפי'אים
אוקם לגיהנם ודעם אוקם עס וכאשר האריכו
בזה חכמי המוסר ז"ל וזע וסופו יורע גיהנם
סופו דייקא עלא וכל לכת' קמ'ק ומיד לגיהנם
לא בתקלה ידוע אוק' ביסורין יותר קשים ומערים
מגיהנם ולא יזכה לגיהנם כי אם בסופו אחר
אשר יתיימר ביסורים קשים ומערים יותר

בתוצי' הארכ'ל אומר ההק' מעבן רע ול תקחבר
לרעע ול תקראע מן הפורעלת' ידוע
מע' ז"ל כל הדר בח'ל דומה כמי שאין לו אזה
לז'א הרחק מעבן רע ז"ל עלא תגור בח'ל בין
האומנות העריעים ומחמ'אים אוק'ס וכזה
מעמ' לא א תקחבר לרעע עי'יה נאמר עלין
דומה כמי שאין לו אזה וכזה הדברים נמצא
עחברו אוק'ק עם הרעע זה הוא ח'ס הכופר
שאין לו אזה ואם כבר יב'ח לז'ל ונעתיקעת
עם מאכות'ן ואכות' חכות'ן ואינן יכול' לער
כח' הנה עכ'ל צריך אוק' לזכרות לעשועת

ה

השכינה נוריה נכבד' אף כהם מושגים טור אטרו שקרה ועמ'
מירבו את טבתם מעום שהיה מעבן בתורה ולא רכבו באש' נעורים
וכיון שבית'ל טור ודאי כל כפ' עזאי להעפידה עורה ט' הקורה
נאט' שהם מוטמנים ומעו'ה טנ' אוק'ס טבן ל' שנה דאטע' לא יהיו
ככ' אל'ים העפידה עורה ט'הם עי' הקורה שלטרו " טור אטרו שה'
טג קה' נמשאי האר'ן והיה האר'ן מכלה אוק'ס אי בעי' אטאל מעום
עמקו פגור " ואי בעי' אטאל מעום שהט'כ' כע' יה טור אטרו
רעם יה טורה על'האר'ת עפידה ומעו'ה כולם יש בהם עס יה כעו
הראוב'ה הקה'ת המתנכ' הטל'ואו' וכן כולם לעז'ם להעפידה שרתיה
ט'הם " זמ' א עברת' את מט'ט'וק' הקה'ת כל א עברת' מהם
עם יה מעום שהוא נות'ז טל' הערא'ק עפידה נא'ר' איך עתיה
ט'הם העפידה והא טל' עמקו כפ'ור א' כל' עי' הקורה כעמ' בן
עזאי וא'ב טאין ט'הם מעום טור ולטה' עענ'עו שהיה האר'
מכלה אוק'ס לז'א ומא'ק טעו' נ'סם זמ'ו ולא ומוכ' עי' ולא יבוא
לברוק' ככל'ט אוק' הקור'ת' ר'ל ש'ט' יא'כו בטכידה ועי' זה יכל'
מן הטונ'ט זא'ט להעפידה עורה עי' הקורה ולא כה'ך ככ' אל'ים
מעו'ה נמשאי א'ר' רא'ט כ'ט' ר'ט'א'ם וכו' טבן ל' שנה ואטע'
עלא יבוא ככ' אל'ים מעום העפידה שרתיה ט'הם כעמ'

קור'ס ודק יי

ועכנתך בתוכם עשו לאב דירה שיחנה אצל בל
וכה יאמר ה' כי יעלך בנך יחזר לאחור מה ע
העדות והחוקים והמעשפטים אשר צוה ה' אלהינו
אחכם ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה בטל
במצרים ויזכור ה' עמך כי ביד חזקה ויתן ה'
אזותך ומצותים וכי ואותנו הוציא מעם למען ע
הביא אותנו לתת לנו חת הארץ אשר נעבד ע
לאבותינו ועל פי המכון באה עלת החכם ע
ותשובתו מן הקרה וזע כי יעלך בנך יחזר ע
לאחור מה העדות והחוקים וכי אשר צוה ה' ע
אלהינו אחכם ולא למלאכי הערת עיתן להם ע
העדות והחוקים והמעשפטים או דמו עול בחיקו ע
יקבץ עעבר מעום ועעיק היער והעוב עיע ע
למלהע ריגא דבר מצרן אכ למע צונו ה' אלהינו
אחכם ולא למלהע ואזי העיבה לו קורה ופה קאמר
לו ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה בטל
בעבודת פרך ויזכור ה' עמך כי בכבודו ע
וכעצמו עירר למצרים אטפי עהוא טהן דכוהן
מעמא לכל ורון מינה עטי קועי העעבוד ע
עעעברו בנו העלם העטן עאנחל כנס והערת
קעובת בן חכם עבוארת דהוא הרין דמה עכיונה ה'
אלהינו בעדות וחוקים ולא צוה למלהע יען כי ע

אנחל

קדע יזכה
קלע יפגעי

אנחנו בנס ולגבי בן לכא דלית ועוד אחרת ע
ואותנו הוציא מעם לתת לנו את הארץ שהיא
מדון בנס ובאמור זה תעובר החכם הזה בעלתו
מן התורה וגם אתה תסיף ועלך ותשיב לו ע
בעלתו שעל מה העדות והחוקים וכו' ול דלמה
לא נתן התורה למלאה כיון שיע להם דלית אף
אתה אמור לו כהלכות הפסח ול לעון דילג יען
שילג על הקץ כי קועי העעבוד העלם העטן
מעמם כי אנחל בנס ולגבי בן לכא דלית וגם
יש עוד כהלכות הפסח לעון חטלה אשר פסח
על בתי אבותינו במצרים לרעות שהקבה ירד
למצרים שהבחין בן עיפה על כבוד לעמינה על
כבוד ומצרים חלואה בלילס ואעלפ ירד למצרים
להורות שאנחל בנס וכמע מעל לבוהן ענב
ענבלה תרומתו בבית הקבורות דבוהן מעמח
לכל וכיון שאנחל בנס לה כיונו בתורה ולא
צוה למלאכי הערת :

חכם מהא ונקדים מע רחל מדון ישרא עם העית
כב' בול ברין אשר עם בעלה וחקרו האשונס
דעבויה אם אסורה לבוהן ונחח לן דנעעו בריה
חלואה בטה מעמרו עממם על קידוע ה בקחקס ע
מה לפסח ולקוערו והיקה נעמם בורחח מעמלהם

עב דבר קדשו ותרו אטל לחכם מה העדות והחוקים
והמעשפנים אשר צוה ה אלהינו חקמם וכו' להיות
דינו ברין אשר עתק יתת מה שאמרה לה ע
בעלה והיא עבויה אסויה לבוהן וחס יתה העדות
שהם לעדות העדות שהם קידועין כמע רחל שהרי
אנו עבויים היינו בגלות מצרים ועבויה אסויה
לבוהן אף אתה אמור לו כהלכות הפסח אשר ע
לקחתי קרבן פסח קודם שחיתתי ד יתים לעמור
עבתינו על קידוע ה וחזינו כברי חרעה ע
רשע מהא מה העבודה הזאת לכם אצל הכוונה
בעלתו זאת שעל מה העבודה הזאת
לכם שרצה לעמוד את עממו ולפרוק עול תורה
ותאונת שהיקה נתנת התורה עי כלייה ולכן אמר
מה העבודה הזאת לכם כי זאת קח לתורה
כמע וזאת התורה לכם ולא לו ולפי שהוציא את
עממו מן הכלל וכפר בעקר גלח רצה לקיים
כריתת ברית על תורה אף אתה הקהה את עמו
אל תאבר את עמו שהם לב עמם כנגד התורה
שתקחלת בך ומסיימת כל שרצה לפרוק עול
מעמנה ואמור לו בעבור זה עשה ה לי בצאתי
ממצרים ול בזכות התורה יאכל ומצרים עקנה
אוקתו קטן הניח כדי לחייב אוקתו עם אבותינו

בכריתת ברית ואו היה עם לא היה נגל אינו
יבא מתקחת יד פרעה כי כב' יורד לסוף דעתו
שרואה שאינו רוצה להכנס בכריתת הזאת ברית
על קורה בטענות שוא ותערוצים וישחו עם ע
לדעתו ולא היה נגל יי' ובה אפסר כוונת הפ'
בהוצאת אהרן העם ממערכים עיר פרעה שאקנה
אוקס ל קטן הנוף קעברון את האוהים על ההר
הזה ושזה נס בטהם חייבים בתורה נמצא טבח
נסים ונפלאות עשית הקב"ה לנו שהוציאנו מ
משם וקנה אותנו קטן הנוף עיר פרעה אז
חייבים בכל הקורב אנוחנו וזרע זרענו
וכזה יאמר הפ' למען קרה קורת ה' בלך כי ע
בחוקיך הוציאנו וכו' כי קיבת בלך בתעמר ע
הבטם עם האותיות ועם הכולל לרמוז נס
הבטם חייבים בתורה יי'

תנ"ך מהא מה זאת וכו' חקרו האשונים ז"ל
בעטן כריתת ברית אשר כרת ה' עמנו
דעה מושגל לגבי דורות הבאים וכו' יע כוח ע
כאב למעבר את הכנס בתעדי דקום עשה
והקטובה לזה כי בגלות מצרים היינו קננים
לפרעה קטן הנוף כטע ועכרוד ועיט אוקס

עמורה

ה' כל עת וכל רגע וא תקיימם מן הנאולה ע
בעבור הפורענות הוא אורך הגלות שקראה ע
בעיניך וזע וא תקיימם מן הפורענות ז"ל א
תקיימם מן הנאולה עשיבת הפורענות הוא ע
אורך הגלות שאין לך פורענות גדולה היטיב
הי' ארובה צריך אהרן להאמין בגאולה ולא כפות
לשונות קמיד טעם קוה א' ה' חזק ויאמץ לך
נקוה א' ה' וכתב קוה א' ה' וישע לך יי'

צ"ו יאמר החק מעשן כע וכו' נקדים טעם
במראה אבא חלקיה בר בריה דחוט המענה
הוא והוא קא חזל רבן גביה כד הוו צריכי' עלמא
למערא זמנא חדא אבא רבין עלמא למערא ע
עדו רבן זמנא רבן לקמיה לביבני רחמייה
יתמן מערא וכו' אמר לדביקרו ידענא דרבן
אמעול מערא אתו נקום נסק לאינרא לביבני
רחמייה אפער דמי רבי הקב"ה יאמר מערא ולא
נחזיק מיבוקח לנפשו סקו לאינרא קס איהו ע
בחד זיקת ודביקרו בחד זיקת ובעו רחמייה
קדים סלק עננא מעזיתח דביקרו כי נחת ע
אל אמאי אתו רבן אל עדו רבן לגבי דמר
למבעי רחמי ותייה מערא אל ברין המקום
עלם הצריך אהרן לחבא חלקיה אל ידענא ע

דתימרא

דמי ארא מחמת מעור הוא דחמץ לא לימא לן מע
מען ק קדיס סלק עננא מהאי זינא דהוה קיימא
דביקהו דמעור לעננא דידיה אל מעוס הנך ג
בריונ דעביחי שבשביבותן אמא קא בעינא ג
רמתי עלווייהו דליתותן ואיהי הות קא. בעינא
רמתי עלווייהו דלהדרו בתעובה וחזרו בתעובה
ונטבא שמי שיע לי עכן רעע בעכונתו וקא
עליו הדבר להקחכר בתקוס אחר עם רעע כזה
הנה לא ישקדל קחלה לגרעו ולהרחיק אותו ג
רעע עצמו מאכלי לא ישקדל קחלה להקלל
בערו שיחזור בתעובה כעו עטעקה איתקה ג
דאח וכן עיפה להוכיחו ולכר על לבו דברי
תוסר אול ישוב בתעובה וכזה נטבא שהוא ג
ערחיק הרע מן העכן עלו ואיל ערחיק את ג
העכן עצמו ואחר שכבר הרחיק הרע ממנו ג
נטבא שמי לא שהוא איל מחובר לרעע כי כבר
חזר בתעובה וריחק הרע ממנו וזע הרחק ג
מעכן רע דל חס יע לך עכן רעע השקדל להרחיק
הרע מן העכן עי עתחזירו בתעובה כעו עטע
עטעקה דביקהו דאח אבל לא עתרחיק תכף את
העכן עצמו ואחר שכבר יחקת את הרע שמינ
כזה יעני לא נטבא שאינך מתחבר לרעע :